

○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๖๐๘๓/๒๕๕๖

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ความอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด	โจทก์
		นางสุดา ปรัชญาภัทร	โจทก์ร่วม
		นายเสริม สาครราษฎร์	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อชีวิต ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม ความผิดต่อพระราช-
บัญญัติอาวุธปืนฯ ลักทรัพย์ ลหุโทษ

โจทก์ร่วมและจำเลย	ฎีกาคัดค้าน	คำพิพากษา
-------------------	-------------	-----------

ศาลอุทธรณ์	ลงวันที่	๓	เดือน	กรกฎาคม	พุทธศักราช	๒๕๕๔
------------	----------	---	-------	---------	------------	------

ศาลฎีกา	รับวันที่	๒๕	เดือน	เมษายน	พุทธศักราช	๒๕๕๕
---------	-----------	----	-------	--------	------------	------

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๒ -

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบทหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ จำเลยมีอาวุธปืนสั้น ขนาด .๓๘ จำนวน ๑ กระบอก หมายเลขทะเบียน ร.ย. ๑๗๗ ของผู้อื่นที่มีทะเบียน และกระสุนปืน ขนาด .๓๘ จำนวน ๓ นัด ไว้ในครอบครองโดยจำเลยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้จากนายทะเบียนท้องที่ จำเลยพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวติดตัวไปในถนนสาธารณะและในเมืองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวและไม่ใช้กรณีที่มีเหตุจำเป็นและเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์ จำเลยใช้อาวุธปืนดังกล่าวยิงโดยใช้เหตุจำนวน ๒ นัด ในเขตเมือง หมู่บ้าน และชุมชนชุมชน เหตุเกิดที่ตำบลบางปลาสร้อย อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี และแขวงถนนพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน และเมื่อระหว่างวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยโดยเจตนาฆ่าและโดยไตร่ตรองไว้ก่อนใช้อาวุธปืนดังกล่าวยิงนางสาวเจนจิรา พลอยอรุณศรี จำนวน ๑ นัด ที่ขมับ ซ้ายผ่านสมองทะลุออกที่ขมับขวา แล้วจำเลยใช้มีดเฉือนฆ่าและอวัยวะต่าง ๆ ของนางสาวเจนจิราออกเป็นชิ้น ๆ จำนวนหลายชิ้น ตัดศีรษะ ควักลูกตาออกทั้งสองข้าง ตัดหู ตัดจมูก กรีดริมฝีปากและเฉือนเอาหนังศีรษะออกจนเป็นเหตุให้นางสาวเจนจิราถึงแก่ความตายอันเป็น

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๓ -

การฆ่าโดยทรมาณและโดยกระทำทารุณโหดร้าย ตามรายงานการตรวจพิสูจน์บุคคลและรายงาน
การตรวจศพท้ายฟ้อง เมื่อจำเลยฆ่าผู้ตายแล้วจำเลยได้นำศีรษะ แขน ขา และกระดูกส่วน
ต่าง ๆ อันเป็นส่วนของศพผู้ตายไปโยนทิ้งที่แม่น้ำบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา นำเศษชิ้นเนื้อ
อวัยวะภายในและหนังศีรษะอันเป็นส่วนของศพผู้ตายทิ้งลงในโถส้วมเพื่อปิดบังการตายและ
เหตุแห่งการตายของผู้ตาย และจำเลยได้ลักเอาเงินจำนวน ๒,๐๐๐ บาท กระเป๋าสะพาย
ผ้าลายสายเดี่ยว ราคา ๓,๐๐๐ บาท นาฬิกาข้อมือ ราคา ๖,๐๐๐ บาท สร้อยคอสามกษัตริย์
หนัก ๑ สิ่ง ราคา ๑,๕๐๐ บาท สร้อยข้อมือรูปสัตว์ต่าง ๆ หนัก ๒ สิ่ง ราคา
๓,๐๐๐ บาท วิทยุติดตามตัว ราคา ๔,๐๐๐ บาท เครื่องเล่นแผ่นซีดี ราคา ๕,๐๐๐ บาท
พจนานุกรมอังกฤษแบบมีเสียงหรือทอล์กกิ้งดิกชันนารี ราคา ๙,๕๐๐ บาท กระเป๋าใส่สตางค์
ราคา ๕๕๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓๔,๕๕๐ บาท ของผู้ตายไปโดยทุจริต เหตุเกิดที่แขวงถนน
พญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ตำบลลาดขวาง อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา
และตำบลบางปลาสร้อย อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี เกี่ยวพันกันวันที่ ๒๘ มกราคม
๒๕๕๑ เจ้าพนักงานตำรวจพบกะโหลกศีรษะของผู้ตาย วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๑ เจ้าพนักงาน
ตำรวจจับกุมจำเลยได้พร้อมยึดอาวุธปืนสั้นจำนวน ๑ กระบอก ลูกกระสุนปืนจำนวน ๑ นัด
ปลอกกระสุนปืนขนาด .๓๘ จำนวน ๒ ปลอก ผ้าปูที่นอนลายดอก จำนวน ๑ ผืน

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๔ -

πίบสี่เหลียมมีรอยเผา จำนวน ๑ ใบ และกระเป่าผ้าสีดำจำนวน ๑ ใบ เป็นของกลาง
ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓, ๙๑, ๑๙๙, ๒๘๘, ๒๘๙, ๓๓๔,
๓๓๕, ๓๗๑, ๓๗๖ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗, ๘ ทวิ, ๗๒, ๗๒ ทวิ ธิบอาวุธปืนและ
เครื่องกระสุนปืนของกลาง

จำเลยให้การปฏิเสธ แต่ระหว่างสืบพยานโจทก์ จำเลยแฉ่งให้การรับสารภาพว่า
ฆ่าผู้ตายจริงแต่ปฏิเสธว่ามีได้ฆ่าโดยไตร่ตรองไว้ก่อน โดยทรมานหรือโดยกระทำทารุณโหดร้าย
ระหว่างพิจารณานางสุดา ปรีชญากัทร มารดาของนางสาวเจนจิรา พลอยอุงunci
ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต (ที่ถูกเฉพะข้อหาความผิดต่อชีวิต
และลักทรัพย์)

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมาย-
อาญา มาตรา ๑๙๙, ๒๘๙ (๔), ๓๓๔, ๓๗๖ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗, ๗๒ วรรคสาม
การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิด
ไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนและฐานยิงปืน

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๕ -

โดยใช้เหตุในเมืองเป็นกรรมเดียวกันเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานฆ่าผู้อื่น โดยไตร่ตรองไว้ก่อนอันเป็นบทหนักลงโทษประหารชีวิต ฐานทำลายศพหรือส่วนของศพ จำคุก ๑ ปี ฐานลักทรัพย์ จำคุก ๒ ปี ฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่น จำคุก ๑ ปี คำให้การรับสารภาพของจำเลยในชั้นจับกุม ชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาเป็นการให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ประกอบด้วยมาตรา ๕๒ (๑) หนึ่งในสาม ฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำคุกตลอดชีวิต ฐานทำลายศพหรือส่วนของศพ จำคุก ๘ เดือน ฐานลักทรัพย์ จำคุก ๑ ปี ๔ เดือน ฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่น จำคุก ๘ เดือน เมื่อศาลลงโทษจำคุกจำเลย ตลอดชีวิตในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนแล้ว จึงลงโทษจำคุกตลอดชีวิตสถานเดียว ส่วนคำขอและข้อหาอื่นให้ยก

โจทก์ร่วมและจำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔๙ (๕) อีกบทหนึ่งด้วย ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนและฆ่าผู้อื่น โดยทรมานหรือโดยกระทำทารุณโหดร้ายกับฐานยิงปืนโดยใช้เหตุในเมืองเป็นกรรมเดียวเป็น ความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนและฆ่าผู้อื่นโดย

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๖ -

ทรมานหรือโดยกระทำทารุณโหดร้ายอันเป็นบทรหนัก ลงโทษประหารชีวิต ลดโทษให้จำเลยตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ประกอบด้วยมาตรา ๕๒ (๑) หนึ่งในสาม คงจำคุก
ตลอดชีวิต เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วคงจำคุกตลอดชีวิตสถานเดียว นอกจากที่แก้ไขให้เป็น
ไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ร่วมและจำเลยฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า จำเลย
มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดชลบุรี สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ขณะเกิดเหตุ
จำเลยอายุ ๒๒ ปี นางสาวเจนจิรา พลอยอุ้นศรี ผู้ตายอายุ ๒๓ ปี จำเลยและผู้ตาย
ต่างเป็นนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์โดยจำเลยเรียนชั้นปีที่ ๒ ผู้ตายเรียนชั้นปีที่ ๕ จำเลย
กับผู้ตายรู้จักกันและมีความชอบพอกันฉันชู้สาว ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง
จำเลยพาผู้ตายไปที่ห้องพักที่เกิดเหตุของจำเลยที่อาคารพี. เอส. เฮาส์ ซึ่งเป็นห้องเช่า
จำเลยฆ่าผู้ตายโดยใช้อาวุธปืนยิงศีรษะผู้ตายแล้วใช้มีดตัดคอผู้ตายและชำแหละศพผู้ตาย
ออกเป็นชิ้น ๆ จำเลยทั้งชิ้นส่วนศพผู้ตายบางส่วนที่เป็นเนื้อ หนัง และอวัยวะภายใน
ลงในส้วมชักโครกในห้องพักที่เกิดเหตุ นำชิ้นส่วนศพผู้ตายที่เป็นกระดูกและศีรษะไปทิ้งที่
แม่น้ำบางปะกง นำรถยนต์ของผู้ตายไปจอดไว้ที่หมู่บ้านเมืองทองธานี นำอาวุธปืน มีด

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๗ -

และทรัพย์สินของผู้ตายไปซ่อนและนำเสื้อผ้าของผู้ตายไปเผาทำลาย วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๑
เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลย คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมว่าศาลไม่ควร
ลดโทษให้จำเลยเพราะคดีไม่มีเหตุบรรเทาโทษหรือไม่ และตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยฆ่า
ผู้ตายโดยทรमानหรือโดยกระทำทารุณโหดร้ายหรือไม่ และจำเลยฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน
หรือฆ่าผู้ตายเพราะเหตุบันดาลโทสะหรือไม่ ศาลฎีกาเห็นควรวินิจฉัยปัญหาตามฎีกาของ
โจทก์ร่วมก่อน

สำหรับปัญหาตามฎีกาของโจทก์ร่วมนั้น เห็นว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า
จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙ (๔)
วางโทษประหารชีวิตลดโทษให้จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ประกอบด้วย
มาตรา ๕๒ (๑) หนึ่งในสาม คงจำคุกตลอดชีวิต ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมี
ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙ (๕) อีกบทหนึ่งด้วย ลงโทษฐานฆ่าผู้อื่น
โดยไตร่ตรองไว้ก่อน และฆ่าผู้อื่นโดยทรमानหรือโดยกระทำทารุณโหดร้ายอันเป็นบทที่มีโทษ
หนักที่สุด วางโทษประหารชีวิต ลดโทษให้จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘
ประกอบด้วยมาตรา ๕๒ (๑) หนึ่งในสาม คงจำคุกตลอดชีวิต เป็นกรณีศาลอุทธรณ์พิพากษา

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๘ -

แก้จากความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองตรงไว้ก่อน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙ (๔) มาเป็นความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนและฆ่าผู้อื่นโดยทรมาณหรือโดยกระทำทารุณโหดร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙ (๔) และ ๒๘๙ (๕) และยังคงจำคุกตลอดชีวิต เป็นการแก้ไขเล็กน้อย และให้ลงโทษจำคุกจำเลยเกิน ๕ ปี คดีต้องห้ามมิให้โจทก์ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๘ วรรคสอง ข้อห้ามฎีกาดังกล่าวนี้นิยมใช้บังคับโจทก์ร่วมด้วย เพราะประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๑๔) ได้นิยามศัพท์คำว่า “โจทก์ หมายความว่าถึงพนักงานอัยการหรือผู้เสียหายซึ่งฟ้องคดีอาญาต่อศาล หรือทั้งคู่ในเมื่อพนักงานอัยการและผู้เสียหายเป็นโจทก์ร่วมกัน” ที่โจทก์ร่วมฎีกาว่า จำเลยควรได้รับโทษประหารชีวิต ศาลล่างทั้งสองไม่ควรลดโทษให้จำเลยเพราะคดีไม่มีเหตุบรรเทาโทษนั้น ล้วนเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงทั้งสิ้น จึงต้องห้ามมิให้โจทก์ร่วมฎีกาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว แม้ศาลชั้นต้นจะรับฎีกาของโจทก์ร่วมมาก็เป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้

สำหรับปัญหาตามฎีกาของจำเลยข้อแรกว่า จำเลยฆ่าผู้ตายโดยทรมาณหรือโดยกระทำทารุณโหดร้ายหรือไม่นั้น เห็นว่า ป็นเป็นอาวุธโดยสภาพมีอำนาจทำลายล้าง

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๙ -

รุนแรง สามารถทำอันตรายบุคคลและสัตว์ให้ถึงแก่ชีวิตได้โดยง่าย จำเลยใช้อาวุธปืนยิงศีรษะผู้ตายซึ่งเป็นอวัยวะสำคัญของร่างกาย กระสุนปืนเข้าทางขมับซ้ายทะลุออกขมับขวา แสดงให้เห็นว่า จำเลยมีเจตนาฆ่าผู้ตายให้ตายทันที ดังนี้แม้จะฟังข้อเท็จจริงตามที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าผู้ตายไม่ได้ถึงแก่ความตายทันทีหลังจากถูกยิง และจำเลยใช้มีดตัดศีรษะผู้ตายขณะที่ผู้ตายยังไม่ถึงแก่ความตาย แต่พยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์ร่วมไม่ปรากฏว่าจำเลยมีเจตนาทำให้ผู้ตายได้รับความลำบากทรมานสาหัสก่อนตายและไม่ได้ความแจ้งชัดว่าจำเลยได้กระทำการอย่างอื่นเป็นการทรมานหรือทารุณโหดร้ายผู้ตาย การที่จำเลยใช้อาวุธปืนยิงศีรษะผู้ตาย หลังจากนั้นจึงใช้มีดตัดคอผู้ตายประกอบกับจำเลยได้ใช้มีดชำแหละศพผู้ตายออกเป็นชิ้น ๆ แล้วทิ้งชิ้นส่วนศพบางส่วนลงในส้วมชักโครก ก็นำชิ้นส่วนศพบางส่วนไปทิ้งที่แม่น้ำบางปะกง นำเชื่อว่าจำเลยกระทำไปโดยมีเจตนาทำลายศพเพื่อปิดบังการตาย หรือเหตุแห่งการตายของผู้ตายเท่านั้น มิใช่เพื่อให้ผู้ตายได้รับความเจ็บปวดทรมานจนกระทั่งขาดใจตาย ถือไม่ได้ว่าจำเลยฆ่าผู้ตายโดยทรมานหรือโดยกระทำทารุณโหดร้าย ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๘๙ (๕) ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยมานั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังขึ้น

○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๑๐ -

สำหรับปัญหาตามฎีกาของจำเลยข้อต่อไปว่า จำเลยฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนหรือฆ่าผู้ตายเพราะเหตุบันดาลโทสะหรือไม่ เห็นว่า จำเลยเป็นนักศึกษา ไม่ปรากฏว่าจำเลยมีทรัพย์สินที่มีค่ามากหรือมีผู้ปองร้ายหมายเอาชีวิตจำเลย แม้จะฟังข้อเท็จจริงตามที่จำเลยฎีกาว่าจำเลยมีทรัพย์สินเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์และรถยนต์ ก็เป็นทรัพย์สินที่บุคคลมีกันโดยทั่วไป ถือไม่ได้ว่าเป็นทรัพย์สินที่มีค่ามากถึงขนาดที่จำเลยต้องนำอาวุธปืนมาไว้สำหรับป้องกันทรัพย์สินดังที่จำเลยฎีกา ห้องพักที่เกิดเหตุเป็นห้องเช่าซึ่งไม่มีห้องครัวทั้งไม่ปรากฏว่าจำเลยทำครัวปรุงอาหารเอง จึงไม่มีความจำเป็นที่จำเลยต้องมีัดทำครัวที่มีความคมถึงขนาดใช้ฆ่าเหยื่อศพได้ไว้ในห้องพักที่เกิดเหตุ การที่จำเลยมีอาวุธปืนและมีัดดังกล่าวไว้ในห้องพักที่เกิดเหตุ จึงไม่อาจฟังเป็นอย่างอื่นนอกจากจำเลยเตรียมไว้สำหรับฆ่าผู้ตายและฆ่าเหยื่อศพผู้ตาย ส่วนของศพที่ฆ่าเหยื่อแล้วย่อมมีกลิ่นคาวและมีน้ำเลือดน้ำเหลืองไหลซึมออกมา การนำออกจากห้องพักที่เกิดเหตุไปทิ้งย่อมต้องใช้วัสดุสิ่งของสำหรับห่อหุ้มและบรรจุ เช่นผ้า กระดาษ ถุงพลาสติกและกล่องเป็นต้น เพื่อดูดซับน้ำเลือดน้ำเหลืองและกลิ่นคาว รวมทั้งปกปิดไม่ให้มีผู้พบเห็นว่าเป็นชิ้นส่วนของศพ การที่จำเลยสามารถนำชิ้นส่วนศพผู้ตายออกจากห้องพักที่เกิดเหตุไปทิ้ง นำอาวุธปืน มีัดและทรัพย์สินของผู้ตายไปซ่อนตามสถานที่ต่าง ๆ ตลอดจน

○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๑๑ -

นำเสื้อผ้าของผู้ตายไปเผาทำลายภายในระยะเวลาอันสั้นโดยไม่มีผู้พบเห็น แสดงว่าจำเลยได้วางแผนเกี่ยวกับสถานที่ที่จะนำชิ้นส่วนศพผู้ตายไปทิ้ง นำทรัพย์สินของผู้ตายไปซ่อนและจัดเตรียมวัสดุต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการนำชิ้นส่วนศพผู้ตายไปทิ้งไว้ล่วงหน้าก่อนแล้ว ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าจำเลยฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ที่จำเลยฎีกาว่า จำเลยถูกผู้ตายข่มเหงจิตใจอย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม เพราะจำเลยกับผู้ตายมีความสัมพันธ์กันฉันคนรัก แต่ผู้ตายต้องการเลิกความสัมพันธ์กับจำเลยไปมีรักกับผู้ชายคนใหม่ จำเลยจึงบันดาลโทสะฆ่าผู้ตายนั้น เห็นว่า ความรักเป็นสิ่งที่เกิดจากใจไม่อาจบังคับกันได้ ความรักที่แท้จริงคือความปรารถนาดีต่อคนที่ตนรัก ความยินดีที่คนที่ตนรักมีความสุข การให้อภัยเมื่อคนที่ตนรักทำผิด และการเสียสละความสุขของตนเพื่อความสุขของคนที่คุณรัก จำเลยปรารถนาจะยึดครองผู้ตายเพื่อความสุขของจำเลยเอง เมื่อไม่สมหวังจำเลยก็ฆ่าผู้ตาย เป็นความคิดและการกระทำที่เห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้ของจำเลยโดยถ่ายเดียว มิได้คำนึงถึงจิตใจและความรู้สึกของผู้ตาย หาใช่ความรักไม่ ทั้งเป็นความเห็นผิดที่เป็นอันตรายต่อสังคมอย่างยิ่ง ดังนี้ แม้จะฟังข้อเท็จจริงตามที่จำเลยฎีกาก็ถือไม่ได้ว่าจำเลยถูกผู้ตายข่มเหงอย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม กรณีไม่มีเหตุจูงใจโทษจำเลยน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้

○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๑๒ -

ที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษประหารชีวิต และลดโทษให้จำเลยแล้ว คงลงโทษจำคุกตลอดชีวิต

สถานเดียวนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น.

นายกำธร โพธิ์สุวรรณกุล

นายสุรชาติ บุญศิริพันธ์

นายกิตติศักดิ์ กิตติคุณไพโรจน์

อำนาจที่ ๑๐ _____ ๒๔ ต.ค. ๒๕๔๖ _____
แจ้งมตามบทที่ ๕ ศาล _____ ศาล _____
ที่คดี ๑๐๐.๒๐๖/๒๕๔๖/๑๐ ศาล _____
ตรวจแล้วผลที่แจ้งมาดี ตรงกัน ไม่ตรงกัน

ตรวจแล้ว 31 ต.ค. 2546
รับรองว่าตรงกับต้นฉบับ

น้องนุช พ/ท